

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SKÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS HÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:

Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:

Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉ

reklamációk és hirdetések a
intézendők.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Pályaválasztáshoz.

Nem régen körlevelet küldtek szét a budapesti ezüst- és aranyművesek, felszólítván a szülőket, hogy adják fiaikat a jól jövedelmező ötvösiparra. Az ipartestület — így szól a felhívás — meg akarja dönteni a szülőknél azt a téves felfogását, amely szerint gyermekelik csakis a tudományos pályán találhatják boldogulásukat. S hogy a magyar ifjuságnak megkönnyítse a műipari pályára való lépését, száz tanulólhelyre pályázatot hirdetett. Mivel a testület az intelligens elemből akar arany- és ezüstműveseket nevelni, elhatározta, hogy a jelentkező ifjakat csakis elsőrendű műhelyekben helyezi el, ahol a megfelelő képzésen kívül uriemberhez méltó bánásmódban is részesülnek. A fővelélnél a középiskola négy osztályát végzett ifjakat elsőbbséggel részesítik. Hogy a művészeti kiképzést biztosítsák az ipartestület kieszközölte, hogy a tanulók az iparművészeti iskola esti tanfolyamát rendszeresen látogathassák.

Annyi bizonyos, hogy a pályaválasztás körül meg-megújuló szóáradatban ez egészen új hang. Az ipari foglalkozást eddig többnyire mások ajánlották, diplomájuk előnyeiket nyugodtan élvező mások, akiknek szavát okvetlenül kételkedéssel kellett fogadni. Maguk az iparizók, szinte válogatás nélkül tele voltak panasszal, éppen úgy, mint a latinerek és a foglalkozásuk hátrányairól egész litániát

tudtak előadni. Az ötvösök az elsők, akik vakmerően kimondják, hogy az ő tájékukon még lehet boldogulni. És tökéletesen méltányolva jó szándékukat, s belátást, amellyel modernizálni óhajtják az inas-képzést, mégis azt kell hinnünk, hogy a csábító, érdekes és értelmes felhívás mögött rejtőzik annyi panasz, mint más iparosok keserűségének nyílt kitöréseiben. A felhívás megszövegezésének közvellen oka nem lehet egyéb, mint a munkáshiány, amely fiatal erők hiányának alakjában már ma megterheli az ötvösipart, a jövőt pedig egyenesen fenyegetővé teszi. A szervezett munkások övek óta igyekeznek arányba hozni a segédek és inasok számát és folytonos agitációval elérték annyit, hogy a munka szerződésben megállapított inas helyekre sincs elég jelentkező. Mert amilyen nehéz elhíttetni az emberekkel, hogy szobafestő-segédnek lenni jobb, mint miniszteri tanácsosnak, épp oly könnyen meg lehet győzni őket arról, hogy még a biztosított állású, jövőjü nyugdíjas kishivatalnok helyzete is kedvezőbb, mint a kőműves segédé, aki nyáron esetleg kitűnően keres, télen azonban többnyire munkanélküli tengődik. Az aranyművesek bizonyára ugyanolyan okokból, mint más iparosok, nem kaptak elegendő inast az utóbbi években és most, nagyon bölcsen, különféle előnyöket ígérnek a jelentkezőknek. Ez a dolog rendben van, ez megfelel a kereslet és a kínálat törvényeinek. Az inasokat kereső ötvösöknek igazuk volna,

még ha sokkal csábítóbban festenek is munkásaik jövődjét. Felelősséget nem vállalnak, senki az évek elteltével számon nem kéri tőlük a be nem teljesedett ígéretek, felhívásnak elvígézt reményeket nem kell. Igazuk van, amikor azt mondják, hogy a hozzáértő szorgalmas munkás jelentősen több pénzt keres, mint a kishivatalnok. Nagyon igaz. Az ipari napszám átlaga is nagyobb már talán, mint a díjnoki napi díj. És mégis, az urhatnomságon, a szegénykezleten kívül valami mélyebb, valami természetesen okának kell lennie, hogy húzódozva, végül szükség esetén mennek csupán műhelybe a fiatalok, míg az irodákat elöntik.

Ugy áll a dolog, hogy az ötvösök és más iparosok teljes joggal ígérhetnek jobb kereseti viszonyokat, jobb jövőt azonban nem. Mi a jobb jövő? Bizonyos önállóság, szabad boldogulás, egyéni vállalkozás, vagy egy állandó jövedelem biztosítása munkanélküliség, betegség, öregség esetére. A műhely egyikkel sem bíztat. A műhely a fiatal, az egészséges embert szereti. Önállóságra pedig a tökélenküli munkásnak egyre kevesebb alkalma, míg a pénzes ember szakértelem nélkül is a siker reményével foghat mindenféle vállalkozáshoz. Az ötvösök hivatkoznak a magyar aranyművesség szép múltjára és ígérnek, hogy művészeti kiképzéssel is elő fogják segíteni inasok jobb boldogulását. Nagyon szép dolog ez, csak hogy, sajnos, nincs már olyan jelentősége, mint csak száz

TÁRCZA

Tama halászleány dala.)*

Ha virág nem volna
Erdőn réteken
Nem liporna bánat
Gyöngye szíveken.
Ha virág nem nyílnék,
Nem volna panasz . . .
Szerelmem virága
Mért hoz a tavasz?!

All a vén hegy, vár, vár,
Várja kedvesét,
Messzi tengerekre
Tekint szeretszét.
Könnyű neki várni
Bár év — ezreket,
De az én kis szívem
Hamar eleped.

Színes kagylót szedtem
Tenger szigetén,
Gyermek — kincs az, attól

* Törvénnyel védett című verséből. Szabad fordítás.

Dús nem leszek én.
Óh, ha nem leszel aram!
Az én sok szép álomom
Mind haszontalan.

Zempléni Árpád.

Mezőkövezdsi hangulat.

Irta: Berczik Árpád.

Beszélgetve a mezőkövezdsi matyókkal, megállapítom, hogy a nagy tömeget a kényeszerűség hajlja ki Amerikába.

— Nem szivesen megyünk mi oda, hiszen szeretjük a hazánkat és itthon hagyjuk a családunkat . . . De ki kell mennünk kénytelenségből. Már én is azon gondolkodom, hogy kimenjek, mert nem lehet itt se boldogulni, se megélni! — mondotta egyikük.

Aki ezeket elpanaszolta, az egy igen értelmes kisgazda volt, kinek nyolc holdja van és nyolc gyermeke. Legnagyobb baj, hogy télen nincs munka. Ott állnak olyankor a fogadó előtt hosszú sorban a „heverő legények.”

— Ha azok azok az urak Pestről lejönének hozzánk, sokat mondhatnák el nekik.

— Kenyér! . . . Kenyér! . . . Jobban mondván munkát . . . munka! . . . Ez hallatszik alutól végig az országon, — végig a magyarságon. Igen okosan, higgadtan, emberségesen beszélnek ők; csak úgy érzik a bajokat, a közállapotokat, mint az értelmiség . . . Az alaghang bus csüggedés — lemondás . . . Ismerik a bajokat, de nem tudnak magukon segíteni, rajtuk pedig nem segítenek „odafenn.” Mit csináljon hát a szegénység? Hallgat — és kivándorol.

S éppen a magyarság! Milyen Magyarország lesz az magyar nép nélkül? S milyen lapja a történetnek, hogy a magyar uralkodó alatt hagyta ott hazáját a magyarság!

— Csak gyár volna Itt, mint Miskolcon van! — vélekedik az egyik.

— Elvágunk mi már akármiylen munkát, nem válogat többé a magyar ember, — ümög a másik.

Beszéltől már, mikor a kövezdsi állomáson a vonatomra várakoztam. Egy csomó asszony, meg gyerek ünneplőben várta az urát, az édes apját, akik éjjel egy órákor fognak megérkezni. Dehogy maradt volna

esztendővel ezelőtt is lett volna. Az a régi magyar ötvösség kifejezetten kézműipar volt, az egyéni szakértelemnek, ügyességnek, izlésnek tág teret engedő. E kézművesség helyét elfoglalta a gyáripar. Még vannak arany-műves-műhelyek, de észrevétlenül, tudatlannul is egyre inkább a gyári üzemhez kezdenek hasonlítani, a tömegigényeket elégítik ki. A társadalom csúcán van csupán néhány ezer ember, akik az igazán művészi ékszeret megbecsülni és megfizetni tudják. Ezeknek igényeit azonban egy-egy jobbírú vállalat akár több országban is kielégíti. A munkamegosztás, a gépek, mindjobban háttérbe szorítják az egyéni képességeket, mind nehezebbé teszik, hogy az ötvössékből Benvenuto Cellini legyen.

Ez a folyamat különben minden kézművességből kifejtett iparágban megvan. A tökéletesen szüvészi termékekkel is nagyüzemek szállítják már és a most elhunyt Hieronymi idejéből vetődött fel a kereskedelmi minisztériumban az az eszme, nem kellene-e a kisipar támogatását beszüntetni, mert tökéletes talpraállítás a kapitalizmus korában ugyanis lehetetlen. A kisipar legszebb, virágzása a céhek idejére esik. És a céhek soha sem csabítottak magukhoz senkit. Ellenkezőleg: minden módon meggátolni igyekeztek a szaporodást. Ez a szűkkeblűségnek kívánatos, de a boldogulásnak mindenesetre sokkal inkább tünete, mint az ötvösök mostani felhívása. Nagyon megbecsüljük ezt a felhívást, melegen ajánljuk minden szülő figyelmébe, csak éppen vermes regényeket nem fűzünk hozzá. Amint mondtuk, a kisipar egyre kevesebb reményt nyújt az „egyéniességnek,” míg maga az ipar, a termelés mindig nagyobb bürokratikus szervezetet kíván. Nem a munkától való szégyenkezés: ez a fejlődési tendencia hajítja a fiatalságot az iróasztalokhoz. És miközben nálunk még mindig

arról szónokolnak, hogy helytelen pályaválasztás teszi lehetetlenné a magyar ipar fellendülését, a helyzet tökéletesen megváltozik. Kiderül, hogy az iparhoz — nem elég az iparos. A kis, szövetkezetekből bank lesz, iparvállalatokat vesz át és a szövetkezeti ügyvéd egy szép napon — mondjuk — lámpagyári igazgató, kiváló ipari tényező, noha soha nem volt szerszám a kezében. Ahol a feltételek megvannak, ott az ipar, a tőke segítségével okvetlenül megterem, különösen agitáció, szónoklatok és felhívások nélkül is.

Slöyd tanfolyam.

A Nógrádvármegyei Nemzeti Intézet fennállásának 80-ik évfordulóján f. hó 17-én B.-gyarmaton Guttenberg Pál a földművelésügyi és kultuszminisztérium által szervezett országos Slöyd egyesület igazgatója tartott előadást.

Ugyiszólván kézzel foghatóan magyarázta meg, hogy a szociális népnevelés csupán szemléltető és gyakorlati oktatás által lehet áldást hozó.

Amerikai, angol és német példákra mutatott rá, de különösen az amerikaiakra, hol minden iskola körül nagyobb művelhető föld is van, melyen a tanulók apróbb részecskéket önállóan művelnek.

Fontosnak tartja az előadó, hogy az ipari technika fejlesztése minden gyermeknél saját hajlamaihoz simuljon. Nem kíván ő ezen a téren, már a tanköteles korban is jövedelmet produkálni, csupán az a cél, hogy a gyermek már kicsiny korában megszokja a mérőeszközökkel és kézműves szerszámokkal való bánást; felköltsék ambícióját az alkotásra, a szerkesztésre.

A pedagógusoknak ezen tegyujabb hathatós

fegyverrel játszva oltják a tanuló ifjúságba a számtan-fizika, természetrajz és természettan, az állami tanterv 4 fontos tárgyának alap-törvényeit, sőt amennyiben a növény és állatvilág nevelését és fejlődését is végig szemlélik, a pedagógusok által felvetett némi felvilágosodást is úgy szolgálják, hogy a gyermeki ártatlanság himpóra mit sem szenved általa.

Különösen fontos ezen oktatási mód a nép lélek fejlesztésére. Amelyik gyermek 8—12 éves korában azzal az tudattal bír, hogy ő már alkotni is tud, — az felnőtt korában is alkotni, nem rombolni akar: amelyik ember a növényt, a virágot, az állatot tanulni nevelni és így szereti is, annak lelkivilága nem durvulhat el annyira, hogy embertársai vagyonára, testi épségére, avagy életére törjön.

Felolvasásában bejelentette, hogy a földművelésügyi és kultuszminiszter egyetértve, — a kézimunkára nevelő országos egyesület útján a tanítói kart óhajítja megnyerni úgy, hogy a kultúregyletek és közgazdasági vállalatok erkölcsi és anyagi segítséget igénybe véve az iskolai szünetekben 4 hetes tanfolyamokat rendez, melyhez a szerszámokat és anyagot a tanfolyam vezetőjének rendelkezésére bocsájtsa, a költség többi részét pedig társadalmi úton szerzi be.

Az idei szünetekben Salgótarjánban és Losoncon fog ilyen tanfolyam működni, melyek közül a salgótarjáninak költségeit a bányatársulat és acélgyár fedezik, csupán a vidékről jelentkezett ambíciózus tanítók 4 heti ellátását kell az ottani pénzügyintézeteknek, áldozatkész magánosoknak és a községnek, mint erkölcsi testületnek fedezni.

A losonci tanfolyamnak 1500 koronás alapköltségét Losonc r. t. város és a nemzeti intézet fedezi, a vidékről jelentkezett tanítók 4 heti ellátási költségei pedig a nóg-

otthon Matyika; megígérte, el sem alszik, szárazrúcu bő gatyában (mert a következő gyerek is azt visel, ha fiú, hündörgőt, ha leány) ott futkos és hancurozik a többi gyerekekkel . . .

Ők még sokáig fognak várakozni, mikor én már régen Budapesten leszek, mert az én vonatom csakhamar megérkezett. Egy csomó ismerőssel találkoztam az egyik állomásban, akik alsóztak. Vig hangulat a kocsi-ban végesvégig, hangos vitatkozások, a különböző szakaszokban. Nem csoda! Csupa értelmiség volt együtt, tisztviselők, nagyiparosok, honatyák, egy-egy építész, egy-egy művész. Amilyen csöndesek, szűkszavúak voltak parasztjaim, oly zajosak, követelők az urak.

Mert ők sincsenek megelégedve semivel, kivált a jövedelmükkel. Az kevés, igen kevés. Senki sincs megfizetve érdeme szerint, az állam dehogya is méltányol.

A tisztviselő, aki lizenegykor jár be, hogy egy órákor ismét haza mehessen s a közbeeső időt kártársi terelgetéssel tölti, bosszús, hogy már három éve nem lépett elő.

— Megzapolunk! Sajnálják azt a pár rongyos forintot. Mintha az a költségvetés nem bírta el még egy pár segédtilkarságot.

A hogy a költségvetés szól kiejtette, mindegyiknek akadt kívánsága, — jobban mondva közszükséglete, amit bele kell venni a költségvetésbe.

— Azt mondják: nincs pénz!

„Az nem ok, hát hadd legyen; Kell lenni!”

Ebben az egész szakasz egyetért. Az iparos, aki nagyobb megrendelést sürget gyára számára s kit azzal biztatnak: „Majd ha pénz lesz!” a képfaragó, aki fel van háborodva, hogy még olyan kevés a szobrunk; az építész, akinek egy előirányzatát le kell szállítani . . . mind . . . mind elégedetlenül. Mindegyik azt tartja, hogy az egyben nem szabad fukarkodni, takarekoskodjanak más-bau.

— Ez aztán korinány!

— Ez aztán rendszer!

— Ilyen ország!

Vártam, hogy itt hagyják ezt az országot; de nem teszik. Senki sem szándékozik kivándorolni; az nem értelmiségnek való mulatság!

— Szervezni kell állásokat . . . kreálni, szisztemizálni! . . .

Akárhogy dübörgött a vonat, tulharsogták ezek az örökké visszatérő szavak: Kreálás . . . fedezet . . . költségvetés . . . rendszeresítés . . . szervezés . . .

S én lassankint elálmosodván, elaludtam és álmodtam . . . ő! álmodtam gyönyörűt. A jövő magyarországot álmodtam meg. Ahol minden foglalkozás és szakma számára lesz rendszeresített állás, a szegénység részére is.

Elsősztályú kigazda évi 800 korona fizetéssel, 200 korona lakbérrel.

Másodosztályú kigazda évi 600 korona fizetéssel, 100 korona lakbérrel.

Elsősztályú napszámos évi 400 korona fizetéssel és 200 korona utiátalánnyal

És így tovább.

És Magyarországon nem csupán a nép fog fizetni a vasuton mint most, hanem annak is lesz igazolványa.

És korpótléka, ha nem halad előre elég gyorsan a lajtörján.

És drágasági pótléka.

A kereskedő, az iparos, mind . . . mind rendszeresítve volt és nyugdíjigénnyel kinevezve . . .

S hogy ki fedezte mindezt?

Milyen kérdés! Hát a nagyvilág, a világhatalmak, melyeknek érdekében volt, hogy Magyarország s a derék jóra való nemzet meg legyen elégedve. Mi egyszerűen beállítottuk az egyes tételeket a költségvetésbe, a fedezettel nem törődünk, azt egy Hágában székelő nemzetközi bizottság végezte el, mely havi részletekben szállította be az összegeket a m. kir. pénzügyminiszternek.

. . . Minek is érkeztem Budapestre? Minek is kellett felébrednem ebből az édes álomból?

rádvármegyei pénzüntézetek és a losonci, valamint losoncvidéki gyárvállalatok önkéntes adományából térülnek meg.

A tanítói kar azon tagjait, kik ezen legújabb tanítási rendszernek hívei és kik ezt elsajátítva, később is propagálni kívánják, felkérjük, hogy a tanfolyamon való részvételi szándékukat, amennyiben Salgótarjánhoz közelebb esnek, Guttenberg Pál igazgatónál Budapest V., Visegrádi utca 13 sz., — amennyiben pedig Losoncon kívánják hallgatni, Vágner Sándor kir. tanácsos losonci polgármesternél vagy a nemzeti intézet balassagyarmati elnökségénél levélben jelentkezzenek.

A tanfolyamra csupán korlátolt számban vehetők fel hallgatók, — miért is a felvételnél a jelentkezés sorrendje fog figyelembe venni.

Azon reményünknek adunk kifejezést, hogy a mi tanítóink is részt vesznek a tanfolyamon, hogy szerzett tapasztalataikat egy a legközelebb — városunkban rendezendő tanfolyamon érvényesíthessék.

Még lehetnek győződve, hogy e cél elérésére városunk közönsége és pénzüntézetek részéről a legmesszebb menő támogatásban fognak részesülni.

H I R E K.

Canonica visitatio. Mint értesülünk a helybeli szent Ferencrendi zárklában néhány nap óta tartja a már több mint egy század óta nem volt Canonica visitatiót Ródl praelatus kononok Esztergom egyházmegyei érseki biztos. — Ugy a kolostor adminisztratív vezetése, mint a templom kiváló jó karban való tartása felett a legnagyobb megelégedését fejezte ki a rend főnökének és a rend többi tagjainak is.

Egyházi bír. A szent Ferenc rendi szerzet magyarországi tartomány főnöke Lonszar Lukács vikáriust hason minőségben Kaplonyha helyezte át.

Mint örömmel értesülünk Hoffman Dávid helybeli rabbit a miskolci irzaelita hitközség hason minőségben egyhangúlag másodrabbiává választotta. — Őszintén gratulálunk e választáshoz úgy a megválasztottnak mint a hitközségnek, a mely benne kiváló képzettségű papot és hitszónokot nyer.

Fájdalommal válunk meg szeretett rabbinától, ki működése alkalmával hitközségünkben évek óta nélkülözött békét kiváló tulajdonságaival nagy mértékben szilárdította meg és hitközségünk tekintélyét, nimbuszát fényesen emelte a többi felekezetek szemében is, midőn hazánk magyar nyelvén tartott előadásaival a — felekezet különbség nélkül — hallgatósnak lelki gyönyört szerzett — és midőn Magyarország egyik legnagyobb és legintelligensebb ort. izr. hitközség e fiatal rabbit, rabbiúnnökké választotta, jogos és indokolt ama reményünk, hogy valaha még fénye és dicső lesz a hazai zsidóságnak. Isten áldását sikeres pályájára.

Hymen. Klein Samu helybeli vaskecskedő elfegyezte Mülstein Gizella, Mülstein Mihály losonci magánmérnök kedves és bájos hugát.

Halálosítás. Városunk derék polgára, Bunder István képviselő testületi tag, hosszúságos szenvedés után elhunyt. — Nyugodjék békében.

Új vonatjárás. A nógrádmegyei helyi érdekű vasúttársaság megegyezett a MÁV.-val akként, hogy egyszer és mindenkorra szóló 60 ezer korona befizetésért beállítja a MÁV. a negyedik vonatkört október 1-től Balassagyarmat és Aszód között. Budapestre délután, onnan pedig este 6 órakor lehetne indulni akként, hogy úgy a fővárosba, mint pedig Balassagyarmatra kellő időben érhesse az ember.

Vasúti kocsibizony elkerülése iránti intézkedések. A besztercebányai kereskedelmi és iparkamara közli, hogy a kedvező terméskülönbségek következtében várható tömeges áru- és terményszállítások, továbbá a folyamatban levő nagy beruházási munkálatokhoz szükséges anyagoknak állandó nagy tömegekben való szállítása a vasut teljesítő képességét előreláthatólag oly mértékben fogják igénybe venni, hogy számolniuk kell a bekövetkező szállítási nehézségekkel. A szállítási nehézségek lehető megelőzése, illetve csökkentése érdekében az államvasutak igazgatósága minden alkalmasnak látszó intézkedést megtett. Az itt szóban forgó fontos közérdek szempontjából azonban kénytelenek vagyunk a nagyobb kereskedelmi és ipari vállalatokat figyelmeztetni, hogy a részükről elszállítandó s szállítási időhöz nem kötött tömegáruk épület és tüzifa, szén, só, érc, kő, stb. zömét még a nyár folyamán, mindenesetre azonban az erősebb őszi forgalom bekövetkezése előtt folyó évi szeptember havát megelőzőleg lehetőleg elszállítsák.

Korytnicai ásványvíz. Amint értesülünk, ezen kiváló gyógyvíz a napokban friss töltésben került a piacra. Ne akarjuk elmulasztani, hogy tisztelt olvasóinknak figyelmét ezen kitűnő, mondhatni hazánkban páratlan gyógyvízre fel nem hívjuk. A korytnicai ásványvíz különösen jó eredményalkalmaztaik: idült gyomor- és bélhurut, gyomor és bélgyulladás, máj- és lépulaganatok, aranyeres bántalmak és idült székrekedésnél, valamint sárgaság, cukorbetegség és húgysavas diathesis ellen. Együttal a legbiztosabb szer a vakhélgyladás megakadályozására.

CSARNOK.

— Te — Én. —

Te vagy az Ödv, Te va vagy az élet.
Én vagyok az istenitélet.

Te vagy a Fény, a hajnali Fény.
Én bus hulló, az éjjeli rém.

Te vagy a szent mámoros Álomok.
Én vagyok a szörnyű nagy álok.

Te vagy a szépség, a szerelem.
Én mint Lucifer vagyok jelen.

Hól a karod hó keblet ölel,
Megrezdül a bus őszi zörej.

Hól az-ajkad hó ajkra tapad,
Ott vagyok én a nagy bűn lakat.

Te vagy a Csók, a szent szüzi Csók.
Én ércfáhu, halálfejű pók.

Te vagy a Lét, a világra hozó.
Én taláros csont ujjú bakó.

Te vagy a Hit, Csillag, a Menybolt.
Én árny, aki meg lesz, aki meg volt.

Barcza Ferenc.

399—911. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíróságnak 1910 évi Sp. 641/2 számú végzése következtében Foglár Géza ügynök által képviselt Első magy. áll. bizt. tság. javára 73 kor. 28 fill. s jár. erejéig 1911 évi júni. hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfogalt és 820 koronára becsült következő ingóságok u. m. : 1 tehén, 1 hintó, 1 bricska, 1 teher kocsi és 1 rosta nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 592/9 számú végzése folytán 73 kor. 28 fill. tőkekövetelés ennek 1910 évi júli. hó 7 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 64 kor. 87 fillérben bíróság már megállapított és 2 k. 40 f. árverés kiütési díj költségek erejéig, Rimócson leendő megtartására 1911 jul. 8-án d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfogaltaták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-cz. 20 §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Szécsény, 1911 évi júni. hó 23-án.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

2469—911 sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróság mint kvi. hatóság közhírré teszi, hogy a Szécsényi Takarékpénztár végrehajtónak Gyebnár Lajos végrehajtást szenvedő elleni 1000 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő szécsényi 115 sz. tkvken A 11 sor. 182 hrsz. 129 népsorsz. ingatlanra 2860 K.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a lentebb megjelölt ingatlanok 1911 évi augusztus hó 1-ik napján d. e. 10 órakor ezen kir. bíróság tkvi tárában megtartandó nyilvános árverésen az utóajánlatban jelzett 2860 K. összegben alól eladtni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 z. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek az 1881 LX. tcz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1911. június hó 12-én.

A szécsényi kir. járásbíróság mint tkv. hatóság **Szenthe, s. k.** jbiró.

A kiadvány hitelek

Perényi, kir. tkv. vezető.

1913—191 sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szécsényi kir. járásbírósa mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Donner Kálmánnak Lichtner Ignácné elleni végrehajtási ügyében 57 kor. tőke és jár. erejéig a végrehajtási árverést az endrefalvai 194 sz. tkvben A 1 sorsz. 72 hrsz. házra 4025 kor. ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy és hogy 1911 évi június 26-án Endrefalva község házánál megtartandó árverésen ezen ingatlanok kikiáltási ár kétharmad részén alól eladatni nem fognak.

Kelt Szécsényben, 1911. máj. hó 11-én.

Szenthe, s. k. kir. bíró.

A kiadmány hitelétől

Perényi, kir. tkv. vezető.

383—911. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbírósnak 1910 évi Sp. 162/2 számú végzése következtében dr. Cellén Barnabás ügyvéd által képviselt dr. Balázs Károly és lársai javára 297 kor. 40 fill. a jár. erejéig 1910 évi máj. hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felöl foglalt és 658 koronára becsült következő ingóságok u. m.: bútorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósa 1910-ik évi V. 269 B számú végzése folytán 297 kor. 40 fill. tőkekövetelés ennek 1908 évi aug. hó 1 napjától járó 5% kamattal és eddig összesen 78 kor. 55 fillérben bírólag már megállapított és 2 kor. 80 fill. árverés kiúzési díj költségek erejéig Szécsényben leendő megtartására 1911. júl. hó 6-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felöl foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elreldeltetik.

Kelt Szécsény, 1911 évi jún. hó 14-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Eladó ház!

Szécsényben, Fútcza 187
szám alatt

mindenféle üzletre
igen alkalmas, azonnal bér-
be avagy örök áron eladó.

Értekezni lehet ugyanott.

Papirszalvéták**Kaphatók!**

Glattstein Adolf papíráruházában, Szécsény,

Van szerencsém a n. é. közönséget
értesíteni, hogy a rárósmulyadi

**VASAS ÉS SZŐNSAVAS
SAVANYUVIZ**

árusításával Szécsényben HERCZOG IZIDOR
fűszerkereskedőt biztam meg, hol

Övegenként 8 fill.-ért kaphatók.

Tisztelettel

SVARCS SOMA,

rárósmulyadi fürdőtulajdonos.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedése — M. kir. dohány- és szivarárudaja

Szécsényben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben.
Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Egy jóházból való ügyes fiú könyvnyomdájában tanulól felvétetik.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy
Szécsényben, az Ötszás-fele házban (Rákóczi-ut 44. szám alatt)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktáron tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépek és bármily rendszerű
varrógép, melyeket **ugy készpénzért, mint kényelmes részletre is** belehet szerezni.

Becsés pártfogásért esedezik mély tisztelettel

Glausius Béla, gazdasági- és varrógépkereskedő. **Szécsényben.**